

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA

Polish Language and Literature

Język polski i literatura w programie IB Middle Years Programme

III Liceum Ogólnokształcące w Gdańsku

Najważniejsza zasada: osiągnięcia ucznia są przedstawiane równolegle na dwa sposoby. Oficjalna ocena klasyfikacyjna 1–6 i informacyjny wynik IB MYP 1–7 powstają według odmiennych zasad i pełnią różne funkcje. Wyniku MYP nie przelicza się automatycznie na polską ocenę szkolną.

1. Postanowienia ogólne

1.1. Przedmiotowe zasady oceniania (PZO) określają sposób planowania, przeprowadzania, dokumentowania i komunikowania oceniania z przedmiotu Polish Language and Literature / język polski i literatura w programie IB Middle Years Programme (MYP).

1.2. PZO stosuje się łącznie ze Statutem Szkoły, szkolnymi zasadami oceniania, zasadami uczciwości akademickiej oraz aktualnymi dokumentami programowymi IB MYP. W sprawach nieuregulowanych w PZO obowiązują postanowienia tych dokumentów.

1.3. Ocenianie ma charakter kryterialny i służy zarówno rozpoznawaniu stopnia spełnienia wymagań edukacyjnych, jak i wspieraniu rozwoju ucznia poprzez informację zwrotną, autorefleksję i kolejne możliwości zaprezentowania postępu.

2. Cele i zasady oceniania

1. **Przejrzystość** – uczeń zna cel zadania, sprawdzane wymagania, kryteria i warunki wykonania pracy przed rozpoczęciem oceniania.
2. **Ocenianie względem kryteriów** – wynik ucznia odnosi się do opisanych poziomów osiągnięć, a nie do wyników innych uczniów.
3. **Różnorodność dowodów** – ocenianie obejmuje teksty pisane, mówione, wizualne i multimodalne oraz zadania analityczne i twórcze.
4. **Rozwój** – kolejne zadania dają możliwość wykorzystania informacji zwrotnej i wykazania wyższego poziomu umiejętności.
5. **Best fit** – poziom końcowy kryterium odpowiada najbardziej aktualnym i reprezentatywnym osiągnięciom; nie jest średnią arytmetyczną wyników.
6. **Rzetelność** – nauczyciel opiera ocenę na wystarczających, porównywalnych i możliwych do zweryfikowania dowodach osiągnięć.
7. **Rozdzielenie osiągnięć od zachowania** – punktualność, kultura osobista i sama obecność nie stanowią kryteriów MYP; oceniana aktywność musi potwierdzać określoną wiedzę lub umiejętność.

3. Kryteria przedmiotowe MYP

Uczeń jest oceniany według czterech kryteriów grupy przedmiotowej Language and Literature, każde w zakresie 0–8 punktów. Szczegółowe opisy poziomów zamieszczono w załączniku nr 1.

Kryterium	Nazwa	Co jest oceniane?	Zakres
-----------	-------	-------------------	--------

Kryterium	Nazwa	Co jest oceniane?	Zakres
A	Analizowanie (Analysing)	Analiza treści, kontekstu, języka, struktury, techniki i stylu; wpływ wyborów autorskich; uzasadnianie interpretacji; porównywanie tekstów.	0–8
B	Kompozycja (Organizing)	Dobór struktury do celu i kontekstu; logiczne i spójne porządkowanie idei; formatowanie i wskazywanie źródeł.	0–8
C	Tworzenie tekstu (Producing text)	Zaangażowanie, refleksyjność, wyobraźnia i twórcze rozwijanie perspektyw; świadome wybory stylistyczne; dobór szczegółów.	0–8
D	Użycie języka (Using language)	Zakres i stosowność języka; gramatyka, składnia, interpunkcja, ortografia i wymowa; komunikacja niewerbalna.	0–8

Ważne: jedna praca może sprawdzać jedno, kilka albo wszystkie kryteria. Nauczyciel każdorazowo wskazuje kryteria podlegające ocenie oraz przekazuje kryteria szczegółowe dostosowane do zadania. Kryterium, którego zadanie nie sprawdza, nie otrzymuje wyniku.

4. Formy sprawdzania osiągnięć

4.1. Zadania podsumowujące (summative assessment)

Zadania podsumowujące dostarczają najpełniejszych dowodów opanowania umiejętności i obejmują większy zakres treści lub proces tworzenia. Typowe formy i najczęściej powiązane kryteria przedstawia tabela. Ostateczny dobór kryteriów zależy od celu konkretnego zadania.

Forma	Przykładowe dowody osiągnięć	Najczęściej oceniane kryteria
Analiza i interpretacja	analiza fragmentu, interpretacja utworu, komentarz analityczny, odpowiedź problemowa	A, B, D
Praca porównawcza	esej porównawczy, zestawienie tekstów lub gatunków, wypowiedź argumentacyjna	A, B, D
Tekst twórczy	opowiadanie, przemówienie, słuchowisko, adaptacja, pastisz, tekst publicystyczny	B, C, D
Wypowiedź ustna	prezentacja, interpretacja ustna, debata, rozmowa, wystąpienie	A i/lub B, C, D
Sprawdzian wiedzy i umiejętności	zadania zamknięte i otwarte, praca z tekstem, zastosowanie pojęć	A

4.2. Ocenianie kształtujące (formative assessment)

Ocenianie kształtujące przygotowuje ucznia do zadań podsumowujących i może obejmować m.in. szkice, plany, ćwiczenia analityczne, krótkie odpowiedzi, dyskusje, pracę z kryteriami, samoocenę, ocenę koleżeńską, próbne fragmenty prac oraz konsultacje. Nie każda aktywność kształtująca kończy się oceną liczbową; jej podstawową funkcją jest informacja zwrotna i wskazanie kolejnego kroku.

4.3. Pozostałe dowody uwzględniane w polskiej ocenie 1–6

kartkówki i krótkie sprawdziany obejmujące wskazany zakres materiału;

odpowiedzi ustne, czytanie i interpretacja tekstu podczas lekcji;

zadania językowe, literackie i kontekstowe oraz praca z lekturą;

aktywność;

inne zapowiedziane formy określone przez nauczyciela, zgodne ze Statutem Szkoły.

Kryterium „P”: nie stanowi piątego kryterium MYP i nie jest dodawane do sumy A + B + C + D.

5. Organizacja oceniania

8. Przed ocenianiem nauczyciel podaje zakres treści i umiejętności, formę pracy, termin, kryteria MYP lub wymagania edukacyjne oraz zasady korzystania ze źródeł i narzędzi.
9. Wynik w pojedynczym kryterium MYP jest liczbą całkowitą od 0 do 8; nie stosuje się połówek punktu.
10. W zadaniach zespołowych poziom osiągnięć ucznia ustala się na podstawie możliwego do rozpoznania wkładu indywidualnego.
11. Samoocena i ocena koleżeńska rozwijają refleksję i rozumienie kryteriów; ostateczny poziom osiągnięć ustala nauczyciel.
12. Jeżeli praca jest oceniana równolegle w systemie MYP i w polskiej skali, oba wyniki są przedstawiane oddzielnie wraz z informacją, czego dotyczą.

6. Informacja zwrotna i dokumentowanie wyników

13. Uczeń otrzymuje informację o osiągniętym poziomie w ocenianym kryterium lub kryteriach. Kryterium wskazuje obszary do dalszej pracy.

7. Ustalanie wyniku IB MYP w skali 1–7

7.1. Końcowe poziomy A–D i zasada best fit

Na zakończenie okresu klasyfikacyjnego nauczyciel analizuje wszystkie dostępne dowody dla każdego kryterium osobno i ustala najbardziej reprezentatywny poziom A, B, C i D. Nie oblicza średniej arytmetycznej uzyskanych poziomów.

Przy ustalaniu poziomu końcowego nauczyciel bierze pod uwagę przede wszystkim:

14. zakres i rodzaj zadania oraz stopień jego złożoności;
15. to, które aspekty danego kryterium były rzeczywiście sprawdzane;
16. znaczenie zadań podsumowujących obejmujących szerszy zakres umiejętności;
17. aktualność wyników i to, czy późniejsze dowody potwierdzają rozwój;

18. powtarzalność i spójność osiągnięć w różnych sytuacjach;
19. tendencję rozwojową, w tym trwały wzrost albo spadek poziomu umiejętności.

Best fit: końcowy poziom kryterium najlepiej opisuje aktualne i najbardziej reprezentatywne osiągnięcia ucznia. Późniejszy, trwale potwierdzony postęp może mieć większe znaczenie niż wcześniejsze, słabsze wyniki.

7.2. Suma kryteriów i grade boundaries

Końcowe poziomy A–D są sumowane. Maksymalna suma wynosi 32 punkty. Suma jest następnie przeliczana na informacyjny wynik IB MYP w skali 1–7 według poniższych przedziałów.

Suma A + B + C + D	Wynik IB MYP
1–5	1
6–9	2
10–14	3
15–18	4
19–23	5
24–27	6
28–32	7

7.3. Przykład

A	B	C	D	Suma	Wynik MYP
6	5	6	5	22	5/7

Suma 22 punktów mieści się w przedziale 19–23, dlatego uczeń uzyskuje wynik IB MYP 5/7. Nie oznacza to automatycznie oceny bardzo dobrej (5) w polskiej skali.

8. Ustalanie polskiej oceny klasyfikacyjnej w skali 1–6

8.1. Śródroczna i roczna ocena klasyfikacyjna jest oficjalną oceną szkolną. Uwzględnia osiągnięcia w kryteriach A–D jako zasadniczą podstawę, a także pozostałe formy sprawdzania wiedzy i umiejętności opisane w PZO.

8.2. Ocena klasyfikacyjna nie jest średnią arytmetyczną ocen bieżących, a poszczególne wyniki nie muszą mieć jednakowego znaczenia. Nauczyciel dokonuje całościowej analizy i wyłania najbardziej aktualne oraz reprezentatywne dowody osiągnięć ucznia.

8.3. W analizie uwzględnia się rodzaj, zakres i złożoność pracy, sprawdzane wymagania, znaczenie zadań podsumowujących, aktualność, powtarzalność i spójność wyników oraz tendencję rozwojową.

8.4. Na tej podstawie nauczyciel ustala końcowy stopień spełnienia wymagań, a następnie ocenę 1–6 zgodnie z aktualnymi przedziałami procentowymi i zasadami klasyfikowania określonymi w Statucie Szkoły. Progi statutowe nie są zastępowane sumą punktów MYP.

Brak automatycznego przeliczenia: nie istnieje tabela zamieniająca wynik IB MYP 1–7 bezpośrednio na ocenę klasyfikacyjną 1–6. Oba wyniki należy odczytywać oddzielnie.

9. Dwa sposoby przedstawiania osiągnięć

Ocena klasyfikacyjna 1–6	Wynik IB MYP 1–7
oficjalna ocena szkolna	wynik informacyjny według zasad IB MYP
uwzględnia kryteria A–D oraz inne formy sprawdzania osiągnięć opisane w PZO	uwzględnia wyłącznie końcowe poziomy kryteriów A–D
wynika ze stopnia spełnienia wymagań edukacyjnych i całościowej analizy reprezentatywnych dowodów	wynika z sumy końcowych poziomów A–D oraz grade boundaries
pojawia się na świadectwie	nie pojawia się na świadectwie; jest widoczny w dzienniku elektronicznym lub raporcie MYP
skala 1–6	skala 1–7

Oba sposoby oceniania mają wspólny cel: pokazać nie tylko, co uczeń wie, lecz także jak wykorzystuje wiedzę, analizuje teksty, buduje wypowiedzi, tworzy i komunikuje się w różnych sytuacjach.

10. Nieobecność, brak pracy i poprawa

20. Uczeń nieobecny podczas oceniania ma obowiązek uzupełnić brakujący dowód osiągnięć w terminie i formie ustalonej z nauczycielem, zgodnie ze Statutem Szkoły.
21. Nieobecność lub brak pracy oznacza brak dowodu, a nie automatyczny poziom 0 w kryterium MYP. Jeżeli dowód nie zostanie uzupełniony, może to uniemożliwić rzetelne ustalenie poziomu lub oceny zgodnie ze Statutem. (?)
22. Zasady i terminy popraw ocen bieżących wynikają ze Statutu. Nauczyciel może wskazać zakres ponownej pracy, konsultację, poprawę fragmentu, zadanie równoważne albo ustne potwierdzenie umiejętności.

11. Uczciwość akademicka i korzystanie z narzędzi AI

23. Uczeń przedstawia pracę własnego autorstwa i wyraźnie oznacza cytaty, parafrazy, materiały wizualne, dane oraz inne wykorzystane źródła.
24. Korzystanie z narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji jest dopuszczalne wyłącznie w zakresie wskazanym przez nauczyciela.
25. Jeżeli autorstwo lub samodzielność pracy budzą uzasadnione wątpliwości, nauczyciel może poprosić o szkice i historię procesu, rozmowę wyjaśniającą, wykonanie pracy równoważnej lub ustne potwierdzenie umiejętności.

Załącznik nr 1. Opisy poziomów osiągnięć A–D

Poniższe opisy stanowią wspólną podstawę oceniania. W poszczególnych zadaniach nauczyciel stosuje doprecyzowania właściwe dla etapu MYP, celu zadania, gatunku i badanego materiału.

A. Analizowanie (Analysing)

Uczenie się języka i literatury umożliwia uczniom dekonstruowanie tekstów, rozumienie wyborów autorskich, relacji pomiędzy elementami tekstu i tekstami oraz ocenę wpływu tych wyborów na odbiorcę. Uczeń wykorzystuje tekst do poparcia własnego odczytania i krytycznej refleksji nad różnymi perspektywami.

Uczeń powinien:

26. analizować treść, kontekst, język, strukturę, technikę i styl tekstu lub tekstów oraz relacje między tekstami;
27. analizować wpływ wyborów autorskich na odbiorcę;
28. uzasadniać opinie i idee za pomocą przykładów, wyjaśnień i terminologii;
29. oceniać podobieństwa i różnice poprzez zestawianie właściwości tekstu, gatunku, tekstów lub gatunków.

Poziom 0

30. Uczeń nie spełnia podstawowych wymagań opisanych dla poziomu 1–2.

Poziom 1–2

31. W sposób ograniczony analizuje treść, kontekst, język, strukturę, technikę i styl tekstu lub tekstów oraz relacje między tekstami.
32. W sposób ograniczony analizuje wpływ wyborów autorskich na odbiorcę.
33. Rzadko uzasadnia opinie i idee przykładami lub wyjaśnieniami; używa terminologii bardzo rzadko albo wcale.
34. Określa i ocenia niewielką liczbę podobieństw i różnic, dokonując minimalnego zestawienia właściwości.

Poziom 3–4

35. W sposób wystarczający analizuje treść, kontekst, język, strukturę, technikę i styl tekstu lub tekstów oraz relacje między tekstami.
36. W sposób wystarczający analizuje wpływ wyborów autorskich na odbiorcę.
37. Czasami uzasadnia opinie i idee przykładami i wyjaśnieniami, lecz nie robi tego konsekwentnie; czasami posługuje się terminologią.
38. Określa i ocenia niektóre podobieństwa i różnice, odpowiednio zestawiając właściwości tekstów lub gatunków.

Poziom 5–6

- 39. Właściwie analizuje treść, kontekst, język, strukturę, technikę i styl tekstu lub tekstów oraz relacje między tekstami.
- 40. Właściwie analizuje wpływ wyborów autorskich na odbiorcę.
- 41. Dobrze uzasadnia opinie i idee przykładami i wyjaśnieniami oraz trafnie posługuje się terminologią.
- 42. Określa podobieństwa i różnice, zestawiając cechy istotne dla odczytania tekstu lub porównania tekstów i gatunków.

Poziom 7–8

- 43. Wnikliwie analizuje treść, kontekst, język, strukturę, technikę i styl tekstu lub tekstów oraz relacje między tekstami.
- 44. Wnikliwie analizuje wpływ wyborów autorskich na odbiorcę.
- 45. Szczegółowo uzasadnia opinie i idee przykładami oraz wyczerpującymi wyjaśnieniami; trafnie posługuje się terminologią.
- 46. Wnikliwie porównuje i kontrastuje, rozbudowanie zestawiając właściwości tekstów lub gatunków.

B. Kompozycja (Organizing)

Uczeń organizuje pomysły i opinie z wykorzystaniem konwencji odpowiednich dla różnych form i celów komunikacji. Respektuje prawa własności intelektualnej, właściwie wskazuje źródła i przedstawia pracę w sposób adekwatny do kontekstu.

Uczeń powinien:

- 47. stosować struktury organizujące tekst adekwatne do jego kontekstu i intencji;
- 48. porządkować opinie i idee w sposób logiczny i spójny;
- 49. używać oznaczeń źródeł i narzędzi formatowania, aby zaprezentować pracę zgodnie z jej kontekstem i intencją.

Poziom 0

- 50. Uczeń nie spełnia podstawowych wymagań opisanych dla poziomu 1–2.

Poziom 1–2

- 51. W sposób ograniczony stosuje struktury organizujące tekst; nie zawsze są one odpowiednie do kontekstu i intencji.
- 52. Organizuje tekst, nie zawsze zachowując logikę.
- 53. W sposób ograniczony używa oznaczeń źródeł i narzędzi formatowania; prezentacja pracy nie zawsze odpowiada jej kontekstowi i intencji.

Poziom 3–4

- 54. W sposób wystarczający stosuje struktury organizujące tekst, odpowiednie do kontekstu i intencji.
- 55. Organizuje tekst, na ogół zachowując logikę i spójność.
- 56. W sposób wystarczający używa oznaczeń źródeł i narzędzi formatowania, aby zaprezentować pracę zgodnie z jej kontekstem i intencją.

Poziom 5–6

- 57. Właściwie stosuje struktury organizujące tekst, odpowiednie do kontekstu i intencji.
- 58. Organizuje tekst w sposób logiczny i spójny; kolejne zdania i części tworzą integralną całość.
- 59. Właściwie używa oznaczeń źródeł i narzędzi formatowania, aby zaprezentować pracę zgodnie z jej kontekstem i intencją.

Poziom 7–8

- 60. W sposób wyrafinowany stosuje efektywne i funkcjonalne struktury organizujące tekst, odpowiednie do kontekstu i intencji.
- 61. Skutecznie organizuje tekst w logiczny i przejrzysty sposób oraz osiąga spójność za pomocą zaawansowanych środków.
- 62. Znakomicie używa oznaczeń źródeł i narzędzi formatowania, aby efektywnie zaprezentować pracę.

C. Tworzenie tekstu (Producing text)

Uczeń tworzy teksty pisane, mówione, wizualne i multimodalne, rozumiejąc relację między twórcą a odbiorcą. Bada nowe i zmieniające się perspektywy oraz dokonuje wyborów służących zamierzonemu oddziaływaniu tekstu.

Uczeń powinien:

- 63. tworzyć teksty świadczące o refleksyjności, wyobraźni, eksplorowaniu nowych perspektyw i idei, osobistym zaangażowaniu i kreatywności;
- 64. dokonywać wyborów stylistycznych – językowych, literackich i wizualnych – ze świadomością ich wpływu na odbiorcę;
- 65. dobierać szczegóły i przykłady wspierające rozwijane idee.

Poziom 0

- 66. Uczeń nie spełnia podstawowych wymagań opisanych dla poziomu 1–2.

Poziom 1–2

- 67. Tworzy teksty świadczące o ograniczonym zaangażowaniu w proces, ograniczonej refleksyjności, wrażliwości lub wyobraźni oraz minimalnym badaniu nowych perspektyw i idei.
- 68. Dokonuje minimalnej liczby wyborów stylistycznych i wykazuje ograniczoną świadomość ich wpływu na odbiorcę.
- 69. Wybiera niewiele odpowiednich szczegółów i przykładów wspierających idee.

Poziom 3–4

- 70. Tworzy teksty świadczące o wystarczającym zaangażowaniu w proces, pewnym stopniu refleksyjności, wrażliwości lub wyobraźni oraz częściowym przemyśleniu nowych perspektyw i idei.
- 71. Dokonuje pewnych wyborów stylistycznych i wykazuje pewną świadomość ich wpływu na odbiorcę.
- 72. Wybiera niektóre odpowiednie szczegóły i przykłady wspierające idee.

Poziom 5–6

- 73. Tworzy teksty świadczące o znacznym zaangażowaniu w proces, refleksyjności, wrażliwości lub wyobraźni oraz istotnym przemyśleniu nowych perspektyw i idei.
- 74. Dokonuje przemyślanych wyborów stylistycznych i wykazuje dobrą świadomość ich wpływu na odbiorcę.
- 75. Wybiera wystarczające, odpowiednie szczegóły i przykłady wspierające idee.

Poziom 7–8

- 76. Tworzy teksty świadczące o wysokim stopniu zaangażowania, refleksyjności, wrażliwości lub wyobraźni oraz wnikliwym i wszechstronnym przemyśleniu nowych perspektyw i idei.
- 77. Dokonuje wnikliwych wyborów stylistycznych i wykazuje wyraźną świadomość ich wpływu na odbiorcę.
- 78. Wybiera istotne i trafne szczegóły oraz przykłady wspierające idee.

D. Użycie języka (Using language)

Uczeń rozwija zdolność wyrażania siebie oraz komunikowania myśli, idei i informacji. Posługuje się poprawnym i różnicowanym językiem odpowiednim do kontekstu i intencji. Zadania mogą obejmować teksty pisane, mówione i wizualne.

Uczeń powinien:

- 79. używać odpowiedniego i różnicowanego słownictwa, struktur zdaniowych i form ekspresji;
- 80. pisać i mówić stylem stosownym do kontekstu i intencji;
- 81. stosować poprawną gramatykę, składnię i interpunkcję;
- 82. przestrzegać zasad ortografii i poprawnie wymawiać;
- 83. odpowiednio wykorzystywać niewerbalne techniki komunikacyjne.

Poziom 0

- 84. Uczeń nie spełnia podstawowych wymagań opisanych dla poziomu 1–2.

Poziom 1–2

- 85. Rzadko używa odpowiedniego słownictwa, struktur zdaniowych i form ekspresji.
- 86. Píše i mówi, nie zachowując stosowności stylu do kontekstu i intencji.
- 87. Rzadko stosuje poprawną gramatykę, składnię i interpunkcję; błędy często zakłócają komunikację.
- 88. Rzadko pisze i wymawia poprawnie; błędy często zakłócają komunikację.
- 89. W ograniczonym stopniu lub wcale nie wykorzystuje odpowiednich technik niewerbalnych.

Poziom 3–4

- 90. Używa wystarczającego zakresu odpowiedniego słownictwa, struktur zdaniowych i form ekspresji.
- 91. Pisze i mówi, czasami zachowując stosowność stylu do kontekstu i intencji.
- 92. Stosuje gramatykę, składnię i interpunkcję z pewnym stopniem poprawności; błędy czasami zakłócają komunikację.
- 93. Pisze i wymawia z pewnym stopniem poprawności; błędy czasami zakłócają komunikację.
- 94. W pewnym stopniu wykorzystuje odpowiednie techniki niewerbalne.

Poziom 5–6

- 95. Właściwie używa zróżnicowanego słownictwa, struktur zdaniowych i innych form ekspresji.
- 96. Pisze i mówi, na ogół zachowując stosowność stylu do kontekstu i intencji.
- 97. Stosuje gramatykę, składnię i interpunkcję w znacznym stopniu poprawnie; błędy nie zakłócają skutecznej komunikacji.
- 98. Pisze i wymawia w znacznym stopniu poprawnie; błędy nie zakłócają skutecznej komunikacji.
- 99. W wystarczającym stopniu wykorzystuje odpowiednie techniki niewerbalne.

Poziom 7–8

- 100. Skutecznie i trafnie używa odpowiedniego słownictwa, struktur zdaniowych i innych form ekspresji.
- 101. Pisze i mówi, konsekwentnie zachowując stosowność stylu do kontekstu i intencji.
- 102. Stosuje gramatykę, składnię i interpunkcję z wysokim stopniem poprawności; błędy są drugorzędne, a komunikacja skuteczna.
- 103. Pisze i wymawia z wysokim stopniem poprawności; błędy są drugorzędne, a komunikacja skuteczna.
- 104. Skutecznie wykorzystuje odpowiednie techniki niewerbalne.

Dodatkowe informacje:

1. Nieprzygotowanie do zajęć

Uczeń ma prawo do zgłoszenia **dwóch nieprzygotowań do zajęć w ciągu jednego półrocza**.

Nieprzygotowanie należy zgłosić nauczycielowi **na początku lekcji, przed rozpoczęciem sprawdzania wiedzy lub umiejętności**.

Zgłoszenie nieprzygotowania zwalnia ucznia z konsekwencji wynikających z braku przygotowania do bieżących zajęć, w zakresie określonym przez nauczyciela.

Po wykorzystaniu przysługującego limitu nieprzygotowań kolejne nieprzygotowanie, w sytuacji gdy uczeń nie wykona zadania podlegającego ocenie punktowej, skutkuje uzyskaniem **0 punktów za dane zadanie**, zgodnie z przyjętą dla niego punktacją.

Niewykorzystane nieprzygotowania **nie przechodzą na kolejne półrocze**.

Prawo do zgłoszenia nieprzygotowania nie dotyczy **zapowiedzianych wcześniej form sprawdzania wiedzy i umiejętności**, w szczególności sprawdzianów, prac pisemnych, prezentacji lub innych zapowiedzianych zadań podlegających ocenie.

2. Aktywność podczas zajęć

Aktywność ucznia podczas zajęć może być odnotowywana przez nauczyciela za pomocą **plusów („+”)**. Za aktywność może zostać uznana w szczególności **merytoryczna wypowiedź, poprawna odpowiedź na pytanie, trafna interpretacja lub argumentacja, sformułowanie uzasadnionego wniosku, udział w dyskusji albo inne działanie świadczące o zaangażowaniu ucznia w realizację celów lekcji**.

Nie każda wypowiedź ucznia jest automatycznie uznawana za aktywność. O przyznaniu plusa decyduje nauczyciel, biorąc pod uwagę **poprawność merytoryczną, zasadność, samodzielność oraz związek wypowiedzi lub działania z realizowanym zagadnieniem**.

Uzyskanie pięciu plusów skutkuje przyznaniem uczniowi **1/0 pkt. za aktywność**.

Aktywność jest formą oceniania bieżącego i **nie stanowi oceny osiągnięć ucznia w kryteriach MYP A–D**, chyba że dane zadanie zostało wcześniej określone jako zadanie oceniane według odpowiedniego kryterium MYP.

3. Dodatkowe prezentacje

105. Uczeń może **dobrowolnie zgłosić się do przygotowania i przedstawienia dodatkowej prezentacji** związanej z tematyką realizowaną podczas zajęć.

106. Temat, zakres oraz termin prezentacji są każdorazowo **uzgadniane z nauczycielem**.

107. Dodatkowa prezentacja jest oceniana w skali **0–4 punktów**, przy czym maksymalna liczba punktów możliwych do uzyskania wynosi **4 punkty/0**.

108. Liczba przyznanych punktów zależy w szczególności od **poprawności merytorycznej, sposobu opracowania zagadnienia, samodzielności, jakości prezentacji treści oraz przygotowania ucznia**.

109. Dodatkowe prezentacje mają charakter **dobrowolny** i stanowią dodatkową możliwość uzyskania punktów przez ucznia.